

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3MCdo/8/2013
Identifikačné číslo spisu:	5110214034
Dátum vydania rozhodnutia:	03.04.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Emil Franciscy
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:5110214034.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky T.B., bývajúcej v H., proti odporcom 1/ S. Z., bývajúcemu v H., 2/ B. Z., bývajúcej v H., o určenie práva zodpovedajúceho vecnému bremenu a iné, vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 6 C 101/2010, o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 12. septembra 2012 sp. zn. 7 Co 93/2012 a rozsudku Okresného súdu Žilina z 9. decembra 2011 č.k. 6 C 101/2010-208, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky

I. zrušuje výrok rozsudku Okresného súdu Žilina z 9. decembra 2011 č.k. 6 C 101/2010-208, ktorým bol zamietnutý návrh navrhovateľky na určenie, že má právo zodpovedajúce vecnému bremenu, a tiež výrok rozsudku Krajského súdu Žilina z 12. septembra 2012 sp. zn. 7 Co 93/2012, ktorým bol potvrdený uvedený výrok rozsudku Okresného súdu Žilina; konanie v časti, v ktorej boli tieto výroky zrušené, zastavuje,

II. zrušuje výrok rozsudku Okresného súdu Žilina z 9. decembra 2011 č.k. 6 C 101/2010-208, ktorým bol zamietnutý návrh navrhovateľky na uloženie povinnosti odporcom 1/ a 2/ strpieť výkon práva navrhovateľky zodpovedajúceho vecnému bremenu, a tiež výrok rozsudku Krajského súdu Žilina z 12. septembra 2012 sp. zn. 7 Co 93/2012, ktorým bol potvrdený uvedený výrok rozsudku Okresného súdu Žilina; vec v rozsahu tohto zrušenia vracia Okresnému súde Žilina na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Navrhovateľka sa v konaní domáhala určenia, že právnym titulom vydržania nadobudla právo zodpovedajúce vecnému bremenu, obsahom ktorého je jej právo prechodu pešo, motorovými vozidlami a inými dopravnými prostriedkami cez pozemok v katastrálnom území H., ktorý je v katastri nehnuteľností vedený na liste vlastníctva č. XXX ako parcela č. XXXX - orná pôda vo výmere XXX m² a parcela č. XXXX - orná pôda vo výmere XXX m² (ďalej len „zaťažené nehnuteľnosti“) na pozemok vedený v katastri nehnuteľností ako parcela č. XXXX - zastavané plochy a nádvoria vo výmere XX m², parcela č. XXXX - zastavané plochy a nádvoria vo výmere XXX m², parcela č. XXXX - orná pôda vo výmere XX m², parcela č. XXXX - zastavané plochy a nádvoria vo výmere XXX m², parcela č. XXXX - orná pôda vo výmere XXX m² a k rodinnému domu súpisné č. XXXX na parcelách č. XXXX a XXXX (ďalej len „panujúce nehnuteľnosti“). Ďalej sa domáhala, aby odporcom

bola uložená povinnosť strpieť výkon tohto jej práva a tiež povinnosť zatvárať dvojkrídlú kovovú bránu osadenú v bodoch označených v znaleckom posudku Ing. Anny Bukovanovej, ktorý vypracovala 31. augusta 2001 pod č. 3/2001

Okresný súd Žilina rozsudkom z 9. decembra 2011 č.k. 6 C 101/2010-208 návrh zamietol a odporcom nepriznal náhradu trov konania. V odôvodnení uviedol, že navrhovateľka je vlastníčkou panujúcich nehnuteľností a prechod k nim po zaťažených nehnuteľnostiach užívali už jej rodičia. Pokiaľ bola v inom súdnom konaní rozsudkami Okresného súdu Čadca z 26. marca 2003 č.k. 8 C 203/99-121 a Krajského súdu v Žiline z 27. januára 2004 sp. zn. 23 Co 249/03 len ako prejudiciálna riešená otázka existencia práva navrhovateľky zodpovedajúceho vecnému bremenu uplatneného aj v danej veci, nešlo o vyriešenie tejto otázky spôsobom záväzným pre prejednávajúcu vec (R 2/1983). V nadväznosti na výsledky vykonaného dokazovania uzavrel, že navrhovateľka nepreukázala jej dobrú vieru v tom, že v minulosti cez zaťažené nehnuteľnosti prechádzala s vedomím, že jej patrí právo vecného bremena s takýmto obsahom. Sama skutočnosť, že prechod cez zaťažené nehnuteľnosti bol využívaný od nepamäti (aj jej rodičmi) nie je v tomto smere právne významná. Navrhovateľka nemohla pred rokom 1982 nadobudnúť vydržaním právo uplatnené návrhom, lebo vtedajší právny poriadok to neumožňoval. Po uvedenom roku nemohla vstúpiť do oprávnenej držby s vedomím, že jej k slúžiacim nehnuteľnostiam patrí právo zodpovedajúce vecnému bremenu. Podľa právneho názoru súdu prvého stupňa navrhovateľka v konaní ničím nepreukázala existenciu titulu, od ktorého by odvodzovala svoju dobromyseľnosť (§ 135c ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1. apríla 1983). Zamietnutie návrhu v časti týkajúcej sa povinnosti zatvárať kovovú bránu odôvodnil neexistenciou právneho vzťahu, v ktorom by odporcovia boli nositeľmi tejto povinnosti. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p.

Na odvolanie navrhovateľky Krajský súd v Žiline rozsudkom z 12. septembra 2012 sp. zn. 7 Co 93/2012 rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil; odporcom nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. V odôvodnení uviedol, že „(v zásadných a rozhodujúcich zisteniach a záveroch) sa stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia“. K otázke viazanosti súdu prvého stupňa rozsudkami Okresného súdu Čadca z 26. marca 2003 č.k. 8 C 203/99-121 a Krajského súdu v Žiline z 27. januára 2004 sp. zn. 23 Co 249/03 odvolací súd uviedol, že závery, ku ktorým dospeje súd pri riešení predbežných otázok, viažu len súd, ktorý k nim dospel; pre súdy konajúce v iných veciach nie sú však záväzné. V označených konaniach súdy síce pri riešení (predbežnej otázky) dospeli k názoru, že navrhovateľka vydržaním nadobudla k zaťaženým nehnuteľnostiam právo zodpovedajúceho vecnému bremenu; tento názor ale - aj podľa presvedčenia odvolacieho súdu - nebol pre účely prejednávanej veci záväzný. V ďalšom sa odvolací súd stotožnil so skutkovými a právnymi závermi prvostupňového súdu, v zmysle ktorých navrhovateľka zaťažené nehnuteľnosti neužívala ako dobromyseľná „držiteľka“ práva zodpovedajúceho vecnému bremenu s obsahom uplatneným v jej návrhu na začatie konania. Z týchto dôvodov vecne správne rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdil (§ 219 ods. 1 O.s.p.). O trovách konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.

Na podnet navrhovateľky podal generálny prokurátor Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“) mimoriadne dovolanie: I. proti rozsudku Okresného súdu Žilina z 9. decembra 2011 č.k. 6 C 101/2010-208 vo výrokoch, ktorými zamietol návrh navrhovateľky a/ na určenie, že má právo zodpovedajúce vecnému bremenu prechodu, b/ na uloženie povinnosti odporcom 1/ a 2/ strpieť výkon práva prechodu, II. proti rozsudku Krajského súdu Žilina z 12. septembra 2012 sp. zn. 7 Co 93/2012 v časti výroku, ktorým rozsudok Okresného súdu Žilina v uvedených výrokoch potvrdil. Podľa názoru generálneho prokurátora došlo v predmetnom konaní k procesnej vade uvedenej v § 237 písm. d/ O.s.p. Poukázal na to, že „vo veci vedenej na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 8 C 206/99 boli v pozícii navrhovateľov 1/ a 2/ X. S. a F. S., právni predchodcovia S. Z. a B. Z.. V pozícii odporcov v tomto konaní vystupovali T.B. a P.B.. V prejednávanej veci vedenej Okresným súdom Žilina pod sp. zn. 6 C 101/2010 vystupuje ako navrhovateľka T.B. a odporcovia 1/ a 2/ sú S. Z. a B. Z.. Pokiaľ ide o T.B., S. Z. a B. Z., možno konštatovať, že v oboch uvedených súdnych konaniach ide o totožných účastníkov, resp. ich právnych nástupcov, ktorí iba vystupovali v opačnom procesnom postavení. O totožnosť predmetu konania ide vtedy, keď sa koná o nároku založenom na rovnakom právnom dôvode a vyplývajúcom z rovnakých skutkových okolností. V konaní vedenom Okresným súdom Čadca išlo o

žalobu na plnenie, ktorou X. S. a F. S. žiadali o uloženie povinnosti T.B. a P.B. strpieť vybudovanie oplotení nehnuteľností - parcel KN č. XXXX, XXXX a XXXX/X v kat. úz. H.. Súčasne žiadali o uloženie povinnosti vtedajším odporcom 1/, 2/ odstrániť kovové stĺpiky z hranice medzi parcelou KN č. XXXX a XXXX v kat. úz. H.. Napokon žiadali, aby bolo odporcom 1/ a 2/ zakázané akýmkoľvek spôsobom navrhovateľov 1/, 2/ rušiť v užívaní parcel KN č. XXXX, XXXX a XXXX/X. Skutkovým základom v danej veci boli tvrdenia navrhovateľov 1/ a 2/ X. S. a F. S. v tom smere, že navrhovateľka 1/ je výlučnou vlastníčkou parcel, ktoré bez akéhokoľvek právneho titulu užívajú manželia U. ako prístupovú cestu k svojmu rodinnému domu. Poukazovali na skutočnosť, že odporcovia si prístupovú cestu môžu zriadiť na parcele KN č. XXXX. Odporcovia 1/ a 2/ produkovali tvrdenia v tom smere, že po parcelách KN č. XXXX a XXXX chodili od roku 1982 a prístupovú cestu vybudoval navrhovateľ 2/ F. S. spolu s odporcom 2/ P.B.. Po parcele KN č. XXXX sa nikdy nechodilo, lebo navrhovatelia 1/ a 2/ na tejto parcele zriadili žumpu. Skutkové tvrdenia, na základe ktorých sa viedlo konanie pred Okresným súdom Žilina pod sp. zn. 6 C 101/2010 sú totožné ako v uvedenom konaní Okresného súdu Čadca. Navrhovateľka T.B. tvrdila tie isté skutočnosti ako v predchádzajúcom konaní, teda že po predmetných pozemkoch chodievala ešte s rodičmi ako dieťa a od roku 1982, keď začala s výstavbou rodinného domu, používala túto prístupovú cestu nepretržite, bez toho, aby ju alebo jej manžela či rodinu niekto v práve prechodu obmedzoval. Jej sestra X. S. si v roku 1997 spísala u notára notársku zápisnicu, v dôsledku čoho došlo k zápisu týchto nehnuteľností na list vlastníctva v jej prospech. T.B. sa teda domáhala určenia, že má právo zodpovedajúce vecnému bremenu prechodu po predmetných nehnuteľnostiach a určenia, že odporcovia S. Z. a B. Z. sú povinní výkon tohto práva prechodu strpieť. V konaní vedenom Okresným súdom Čadca pod sp. zn. 8 C 206/99, ako i v konaní vedenom Okresným súdom Žilina pod sp. zn. 6 C 101/2010 išlo o rovnaké skutkové okolnosti a rovnaký právny dôvod, keď na jednej strane vlastníci dotknutých pozemkov popierajú právo prechodu T.B. (a pozemky mienili oplotiť, tak, aby toto právo prechodu mohlo byť vykonávané) a na druhej strane T.B. v oboch konaniach produkovala tvrdenia a dôkazy smerujúce k preukázaniu skutočností, že právo prechodu po dotknutých nehnuteľnostiach dlhodobo dobromyseľne vykonávala. So zreteľom na to generálny prokurátor konštatoval, že v danej veci ide o totožných účastníkov a totožný predmet konania. V ďalšom uviedol, že „Okresný súd Čadca pri rozhodovaní o žalobe vtedajších navrhovateľov 1/ X. S. a 2/ F. S. na plnenie spočívajúce v povinnosti vtedajších odporcov 1/ T.B. a 2/ P.B. strpieť vybudovanie oplotení predmetných nehnuteľností, odstrániť kovové stĺpiky z hranice medzi parcelami KN č. XXXX a XXXX a v uložení zákazu rušiť navrhovateľov 1/ a 2/ v užívaní dotknutých nehnuteľností nevyhnutne musel posúdiť aj otázku existencie samotného práva prechodu T.B.. Rozsudkom Okresného súdu Čadca z 20. marca 2003 č. k. 8 C 206/99 v spojení potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Žiline z 27. januára 2004 č. k. 23 Co 249/03 bolo právoplatne rozhodnuté o zamietnutí uvedeného návrhu, ktoré rozhodnutie v sebe nutne zahŕňa posúdenie existencie práva, ktorého určenia sa neskôr T.B. domáhala na Okresnom súde Žilina v konaní č.k. 6 C 101/2010. Záver Okresného súdu Čadca vyplývajúci z odôvodnenia jeho rozsudku z 26. marca 2003 č. k. 6 C 206/99-125 je jednoznačný v tom, že nemožno T.B. uložiť povinnosť trpieť vybudovanie oplotení, povinnosť odstrániť kovové stĺpiky a zakázať jej rušiť akýmkoľvek spôsobom navrhovateľov 1/ a 2/ v užívaní nehnuteľností slúžiacich ako prístupová cesta, nakoľko bolo nesporne preukázané, že T.B. (ako aj P.B.) výkonom práva vzniklo vydržaním právo zodpovedajúce vecnému bremenu. Okresný súd Čadca ďalej uviedol, že vlastníci nehnuteľností využívaných na prechod sú povinní tento prechod trpieť a nemožno im povoliť uskutočnenie žiadaného oplatenia, nakoľko by to výkonu daného práva prechodu zabránilo. Predmetom určovacej žaloby podanej 12. mája 2010 T.B. na Okresnom súde Žilina bola teda vec, o ktorej už bolo rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Čadca z 26. marca 2003 č. k. 8 C 206/99-121 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu Žilina z 27. januára 2004 č. k. 23 Co 249/03 (s výnimkou časti návrhu požadujúcom uloženie povinnosti zatvárať bránu). Ide o neodstrániteľnú prekážku konania brániacu vecnému prejednávaniu tejto časti návrhu. Určovacia žaloba podľa § 80 písm. c/ OSP prichádza do úvahy vtedy, keď jej prostredníctvom možno eliminovať stav ohrozenia práva alebo neistoty v právnom vzťahu. Tým, že Okresný súd Žilina vecne prejednal a rozhodol o určovacom návrhu T.B., jednak porušil zákaz rozhodnúť dvakrát o tej istej veci a navyše založil svojim právoplatným rozhodnutím stav, keď účastníci v opačnom procesnom postavení disponujú protichodnými právoplatnými rozhodnutiami. Na jednej strane S. Z. a B. Z. disponujú rozsudkom proti T.B., v zmysle ktorého táto nemá právo prechodu cez sporné pozemky, na druhej strane T.B. disponuje rozsudkom Okresného súdu Čadca

vzťahujúcim sa i na S. Z. a B. Z. ako právnych nástupcov F. S. a X. S., v zmysle ktorého T.B. nemá povinnosť nerušiť vlastníkov dotknutých pozemkov v ich užívaní a ani povinnosť strpieť vybudovanie ich oplotenia. V dôsledku nesprávneho postupu a rozhodnutia Okresného súdu Žilina, potvrdeného rozhodnutím Krajského súdu v Žiline tak vznikol nežiaduci stav právnej neistoty. Jedna z podmienok prípustnosti mimoriadneho dovolania spočívajúcna v tom, že rozhodnutím mimoriadnom dovolaní môže byť poskytnutá ochrana práva a právom chránených záujmov T.B. je splnená tým, že zrušením napádaných rozhodnutí v označených výrokoch vznikne pre podateľku podnetu priaznivejšie právne postavenie vyplývajúce z už uvedeného rozsudku Okresného súdu Čadca“.

Navrhovateľka sa vo vyjadrení k mimoriadnemu dovolaniu stotožnila s týmto opravným prostriedkom.

Podľa právneho názoru odporcov 1/ a 2/, ktorý uviedli v ich písomnom vyjadrení k mimoriadnemu dovolaniu, sú napadnuté rozsudky vecne správne. Vzhľadom na to žiadali tento opravný prostriedok generálneho prokurátora zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd rozhodujúci o mimoriadnom dovolaní (§ 10a ods. 3 O.s.p.) po zistení, že tento opravný prostriedok podal na podnet účastníka konania generálny prokurátor (§ 243e ods. 1 O.s.p.) v lehote jedného roka (§ 243g O.s.p.) proti rozhodnutiam, ktoré možno napadnúť mimoriadnym dovolaním, preskúmal tieto rozhodnutia bez nariadenia pojednávania (§ 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 243a ods. 1 O.s.p.) v rozsahu podľa § 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 242 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že mimoriadne dovolanie je opodstatnené.

Podľa § 243f ods. 1 O.s.p. možno mimoriadnym dovolaním napadnúť právoplatné rozhodnutie súdu za podmienok uvedených v § 243e, ak a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 O.s.p., b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

V mimoriadnom dovolaní sa namieta, že v konaní došlo k procesnej vade uvedenej v ustanovení § 237 písm. d/ O.s.p.

Doručený rozsudok, ktorý už nemožno napadnúť odvolaním, je právoplatný (§ 159 ods. 1 O.s.p.). Len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova (§ 159 ods. 3 O.s.p.). V zmysle § 103 O.s.p. súd kedykoľvek za konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania). Podľa § 104 ods. 1 veta prvá O.s.p. platí, že ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

Prekážka rozsúdenej veci (res iudicata) patrí k procesným podmienkam a jej existencia (zistenie) v každom štádiu konania musí viesť k zastaveniu konania. Táto prekážka nastáva vtedy, ak má byť v novom konaní prejednaná tá istá vec. O tú istú vec ide vtedy, keď v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, a ak sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb. Ten istý predmet konania je daný vtedy, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený petitom návrhu vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, z ktorých bol uplatnený (t.j. ak vyplýva z rovnakého skutku). Konanie sa týka tých istých osôb aj v prípade, ak v novom konaní vystupujú právni nástupcovia pôvodných účastníkov konania (či už z dôvodu univerzálnej alebo singulárnej sukcesie). Pritom nie je významné, či rovnaké osoby majú v novom konaní rovnaké alebo rozdielne procesné postavenie (či ten, kto bol v skoršom konaní navrhovateľom, je navrhovateľom aj v novom konaní alebo má postavenie odporcu, resp. či ten, kto v skoršom konaní vystupoval ako odporca, má alebo nemá v novom konaní procesné postavenie odporcu). Pre posúdenie, či je daná prekážka veci právoplatne rozhodnutej, nie je významné, ako súd po právnej stránke posúdil skutkový dej, ktorý bol predmetom pôvodného konania. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej je daná aj vtedy, pokiaľ určitý skutkový dej (skutok) bol po právnej stránke v pôvodnom konaní posúdený nesprávne alebo neúplne (a tiež inak).

Právoplatný rozsudok, ktorým bolo rozhodnuté o návrhu na plnenie, vytvára prekážku veci právoplatne

rozhodnutej voči návrhu na určenie právneho vzťahu alebo práva, ak otázka, či tu právny vzťah je či nie je (resp. či tu právo je alebo nie je) bola (musela byť) posúdená pri rozhodovaní o návrhu na plnenie z toho istého právneho vzťahu alebo práva (porovnaj napríklad rozsudok najvyššieho súdu z 8. augusta 2005 sp. zn. 3 Cdo 42/2006, resp. rozsudok zo 14. januára 2010 sp. zn. 3 Cdo 288/2009). K rovnakému názoru dospela aj odborná právnická literatúra; konštatovala, že vo všeobecnosti o prekážku veci právoplatne rozhodnutej nejde v prípadoch, ak si súd určitú otázku v konaní posúdil (iba) prejudiciálne. Prejudiciálna otázka a jej posúdenie nesmie byť nikdy poňaté do výroku súdneho rozhodnutia, a keďže výrok súdneho rozhodnutia je jedinou časťou rozsudku, ktorá nadobúda právoplatnosť, prejudiciálne posúdená otázka, ktorá sa prejavuje iba v odôvodnení rozsudku, nemôže tvoriť prekážku právoplatne rozhodnutej veci. Výnimku tvorí situácia, keď bolo právoplatne rozhodnuté o návrhu na plnenie, ktorého predpokladom bolo prejudiciálne posúdenie (určenie) práva alebo právneho vzťahu. Ak bolo právoplatne rozhodnuté o povinnosti plniť, či už kladne alebo záporne (či sa návrhu vyhovel alebo bol zamietnutý), tvorí výrok takéhoto rozsudku prekážku právoplatne rozhodnutej veci vo vzťahu k určovaciemu návrhu medzi tými istými účastníkmi konania (ich právnymi nástupcami) vo vzťahu k tomu istému skutku, ktorý už bol právne kvalifikovaný v rozsudku na plnenie (viď v tejto súvislosti bližšie „Marek Števček, Svetlana Ficová a kol. Občiansky súdny poriadok. Komentár, Vydavateľstvo C. H. Beck, Praha 2009, str. 425“).

Pri posudzovaní opodstatnenosti mimoriadneho dovolania vzal najvyšší súd na zreteľ, že navrhovateľka bola účastníčkou aj konania vedeného na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 8 C 203/99, účastníkmi ktorého boli tiež právni predchodcovia odporcov 1/ a 2/ (X. S. a F. S.). Návrh na začatie konania v preskúmvanej veci sa týkal nehnuteľností v katastrálnom území H. (parcely č. XXXX a XXXX), ktorých sa týkalo aj konanie vedené na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 8 C 203/99. Okresný súd Čadca v konaní sp. zn. 8 C 203/99, v ktorom na skutkovo rovnakom základe prejudiciálne riešil otázku vydržania práva zodpovedajúceho vecnému bremenu k tým istým nehnuteľnostiam, posudzoval opodstatnenosť návrhu X. S. a F. S., aby (aj) T.B. bola uložená povinnosť strpieť vybudovanie oplotenia na uvedených parcelách a zdržať sa zasahovania do ich užívania X. S. a F. S.. Okresný súd Čadca skúmal, či (aj) T.B. nemá k týmto nehnuteľnostiam právo, brániace vyhoveniu návrhu X. S. a F. S.; dospel pri tom k záveru, že T.B. k predmetným nehnuteľnostiam vydržala (§ 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka) právo zodpovedajúce vecnému bremenu (§ 151o ods. 1 Občianskeho zákonníka).

Účinky právoplatného rozsudku Okresného súdu Čadca z 26. marca 2003 č.k. 8 C 203/99-121 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Žiline z 27. januára 2004 sp. zn. 23 Co 249/03 sa vzťahujú aj na preskúmvanú vec. Ide totiž o prípad, kedy právoplatný rozsudok, ktorým bolo rozhodnuté o návrhu na plnenie (i keď zamietajúcim výrokom), vytvára prekážku veci právoplatne rozhodnutej voči návrhu na určenie právneho vzťahu alebo práva, lebo otázka, či tu právo je alebo nie je bola už (i keď len ako prejudiciálna) posúdená pri rozhodovaní o návrhu na plnenie z toho istého právneho vzťahu.

Postup súdov, ktoré v preskúmvanej veci nezohľadnili účinky rozsudku Okresného súdu Čadca z 26. marca 2003 č.k. 8 C 203/99-121 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Žiline z 27. januára 2004 sp. zn. 23 Co 249/03, jeho záväznosť a nezmeniteľnosť, mal za následok procesnú vadu konania uvedenú v § 237 písm. d/ O.s.p. Najvyšší súd vzhľadom na to zrušil rozsudok Okresného súdu Žilina z 9. decembra 2011 č.k. 6 C 101/2010-208 vo výroku, ktorým zamietol návrh navrhovateľky na určenie, že má právo zodpovedajúce vecnému bremenu prechodu. Rovnako zrušil rozsudok Krajského súdu Žilina z 12. septembra 2012 sp. zn. 7 Co 93/2012 vo výroku, ktorým uvedený rozsudok Okresného súdu Žilina potvrdil. Najvyšší súd konanie v rozsahu tohto zrušenia zastavil (§ 104 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 243i ods. 2 O.s.p.).

Súdy v preskúmvanej veci vychádzali zo záveru, že navrhovateľka nemá k zaťaženým nehnuteľnostiam právo zodpovedajúce vecnému bremenu, určenia ktorého sa domáhala, a v nadväznosti na tento záver zamietli jej návrh aj v časti, ktorou sa domáhala, aby odporcom 1/ a 2/ bola uložená povinnosť strpieť výkon tohto jej práva. Vzhľadom na účinky rozsudkov Okresného súdu Čadca z 26. marca 2003 č. k. 8 C 203/99-121 a Krajského súdu v Žiline z 27. januára 2004 sp. zn. 23 Co 249/03 neobstojí bez ďalšieho

výrok rozsudku Okresného súdu Žilina z 9. decembra 2011 č. k. 6 C 101/2010-208 zamietajúci návrh navrhovateľky, aby odporcom 1/ a 2/ bola uložená povinnosť strpieť výkon jej práva zodpovedajúceho vecnému bremenu, ani výrok rozsudku Krajského súdu v Žiline z 12. septembra 2012 sp. zn. 7 Co 93/2012, ktorým bol uvedený výrok súdu prvého stupňa potvrdený. Najvyšší súd preto predmetné výroky rozsudkov súdov nižších stupňov zrušil a vec v rozsahu tohto zrušenia vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie (§ 243b ods. 2 až 4 O.s.p v spojení s § 243i ods. 2 O.s.p.).

Ak dôjde k zrušeniu napadnutého rozhodnutia, súd, ktorého rozhodnutie bolo zrušené, koná ďalej o veci. Pritom je právny názor súdu, ktorý rozhodoval o mimoriadnom dovolaní, záväzný. V novom rozhodnutí rozhodne súd znova aj o trovách pôvodného konania a konania o mimoriadnom dovolaní (viď § 243d ods. 1 O.s.p. v spojení s § 243i ods. 2 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.